

گزارش «توسعه ایرانی» از موج جدید افشاگری در بحران لیبی

تلاش برای سلب مسئولیت!

فرشاد گلزاری

سقوط شخص اول در این کشورها در فاز نخست یک منازعه سیاسی رخ می دهد که به دلیل نفوذ عمیق ارتش و نظامیان در ساختار سیاسی کشور، نظامیان افسار کار را به دست می گیرند و می تازند و حتی ممکن است همانند مدل مصر یا سودان، کشور را به دست خود بگیرند. در برخی کشورها مانند عراق یا لیبی اوضاع به صورت دیگری است. در این کشورها نخست شاهد فروافتادن ساختار سیاسی درگیری های خونین و البته یک نبرد طاقت فرسای اطلاعاتی - نظامی است. این سوال مطرح می شود که چرا در کشورهایمانند لیبی، مصر یا عراق، پس از آنکه رهبران آنها سقوط می کنند و رسانه های آنها تیتیر «سقوط دیکتاتور» را برای مطلب اصلی خود برمی گزینند، یکباره به هم ریختگی وسیع در حوزه میدانی و سیاسی رخ می دهد و چندی بعد شاهد درگیری های مسلحانه و گسترش آن به یک نبرد تمام عیار هستیم. این واقعیتی تلخ است که در خاورمیانه و جای جای آفریقا، زمانی که یک رهبر اقتدار گرا از دور خارج می شود، بحران تمام آن سرزمین را در برمی گیرد. پس از

است. نمونه این وضعیت را در عراق پس از سقوط صدام در سال ۲۰۰۳ میلادی شاهد بودیم. ایالات متحده به بهانه وجود تسلیحات کشتار جمعی به همراه متحدان خود در ناتو (در رأس آنها بریتانیا) وارد بریتانیا شد و همین موضوع نه تنها یک جنگ چند ساله میان طرفین داخلی با ایالات متحده را رقم زد بلکه موجب تحریک القاعده در خلق داعش شد. نمونه دیگری که امروز جهانیان در حال نظاره آن هستند، لیبی پس از قذافی است. کشوری که بهترین نوع نفت (منظر ماهیت ترکیبی و فرمولاسیون) را در بستر سواحلیش دارد و حالا دو دولت در آنجا خود را حاکم این کشور می دانند.

طرابلس: غرب و شرق علیه یکدیگر!

پس از آن که ژنرال خلیفه حفر اعلام کرد که کار را در طرابلس یکسره خواهد کرد و برچسب تروریست بودن را بر دولت وفاق ملی لیبی به رهبری فائز السراج الصاق کرد شاهد بحران امنیتی در لیبی بودیم که خروجی آن چیزی جز درگیری میان طرابلس و ارتش ملی لیبی به رهبری خلیفه حفر در

هستیم و در طرابلس ترکیه، قطر و تاحدودی ایتالیا در حال حمایت از دولت وفاق ملی لیبی هستند. تعدد بازیگران و منافع آنها در لیبی به خوبی نشان می دهد که تمام کشورها و قطب بندی هایی که رخ داده روز به روز تنگتر و حساس تر از گذشته می شود و این روند به جایی می رسد که دولت ها کمر به حذف یکدیگر از معادلات لیبی می بندند. در این میان اخیراً رامی عبدالرحمن، مدیر مرکز دیده بان حقوق بشر سوریه روز گذشته (چهارشنبه) اعلام کرد اطلاعات موثقی داریم که نشان می دهد رجب طیب اردوغان، رئیس جمهوری ترکیه نیروهای سوری سابق از القاعده و داعش را به لیبی اعزام می کند و این عملیات انتقال در اکتبر گذشته آغاز شده و همچنان ادامه دارد. او در ادامه مصاحبه خود با پایگاه خبری الحرة (متعلق به آمریکا) رسماً از انتقال ۹ هزار نفر توسط ترکیه پرده برداشت که از ادلب در سوریه به سمت لیبی ترانزیت شده اند. این در حالیست که نهاد ریاست جمهوری تونس با صدور بیانیهای اعلام کرده سعید قیس، رئیس جمهوری این کشور، فائز السراج، نخست وزیر دولت وفاق ملی لیبی در تماس تلفنی وضعیت لیبی و تحولات اخیر آن را بررسی کردند. این تماس تلفنی از آن جهت اهمیت دارد که تونس با ترکیه بر سر تقسیم منافع و غنائیم در لیبی به توافق رسیده اند و مجدداً از یارکشی های جدید در این کشور پرده برمی دارد.

در سوی دیگر ماجرا شاهد چرخش آمریکا و انتقاد دولت ترامپ از خلیفه حفر هستیم. همین چند روز پیش بود که سفیر ایالات متحده در لیبی از عملکرد خلیفه حفر انتقاد کرد و چند ساعت بعد از آن دبیر کل ناتو هم سخنان او را تایید کرد. پس از آن فرماندهی نظامی آمریکا در آفریقا (آفکام) و جاناتان هافمن، سخنگوی پنتاگون در تازه ترین اظهارات خود روسیه را مورد خطاب قرار دادند؛ به گونه ای که آنها اعلام کرده اند اطلاعات و تصاویر ماهوارهای در اختیار دارند که

آمریکا اعلام کرده اطلاعات و تصاویر ماهوارهای در اختیار دارد که نشان می دهد جنگنده های روسیه برای پشتیبانی از نیروهای خلیفه حفر دست به عملیات های متعدد در سوریه برای پشتیبانی از موضوع البته از سوی حفر دست به عملیات های متعدد هواپی زده اند که این موضوع البته از سوی حفر تکذیب شده است

نشان می دهد جنگنده های روسیه برای پشتیبانی از نیروهای خلیفه حفر دست به عملیات های متعدد هوایی زده اند که این موضوع البته از سوی حفر تکذیب شد؛ اما باز هم نشان می دهد که در وضعیت فعلی ما شاهد یک موج جدید افشاگری و جنگ اطلاعاتی در لیبی از سوی بازیگران خارجی علیه یکدیگر هستیم. مهمترین تحولی که در افشاگری های اخیر پرونده لیبی بسیار مهم است، اسنادی است که کارشناسان سازمان ملل اخیراً آنها را افشا کرده اند. در این رابطه سندی منتشر شده که نشان می دهد کشورهایمانند استرالیا، فرانسه، مالت، آفریقای جنوبی، انگلیس و آمریکا در قالب پروژهای به نام «Opus» تعداد زیادی از عناصر خود را در قالب موسسات ژئوفیزیکی اردن و با پوشش های عادی روانه لیبی کرده اند تا پس از رسیدن به سواحل طرابلس بتوانند موادی ورود و خروج سلاح از سوی کشتی های ترکیه را ثبت کنند و در آینده نزدیک دست به عملیات خرابکاری در آن گستره بزنند. این سند هم یکی دیگر از اسنادی بود که طی دو هفته پیش منتشر شد و به خوبی نشان می دهد که درگیری ها وارد فاز جدید شده است. این در حالیست که ارتش ملی لیبی اعلام کرده که برای حمله به بنسدر مصراته (۲۰۰ کیلومتری طرابلس) آماده می شود که به احتمال زیاد در روزهای آینده باید شاهد افزایش درگیری هادر این منطقه میان نیروهای حفر با دولت وفاق ملی و ترکیه باشیم.

طالبان با قتل عام، یک ابر قدرت را از میدان به در کرد!

گروه شبه نظامی طالبان در آستانه تحقق یکی از اصلی ترین تمایلاتش قرار دارد: خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان. اما آن ها برای رسیدن به این مطالبه چندان از ایدئولوژی افراطی خودشان فاصله نگرفته اند. روزنامه نیویورک تایمز در گزارشی نوشته است: یکی از رهبران ارشد شبه نظامیان طالبان اذعان دارد که این گروه طی یک دهه گذشته خسارت های ویرانگری را از جانب حملات هوایی آمریکا و عملیات های دولت کابل متحمل شده است. اما آن تلفات عملاً چیزی را در میدان نبرد تغییر نداد؛ طالبان نیروهای کشته شده و مجروح خود را جایگزین کرد و خشونت مرگباری به راه انداخت. مولوی محمد قیس، رئیس کمیسیون نظامی طالبان در ولایت لغمان می گوید: ما این نبرد را به چشم عبادت می نگریم. پس اگر یک برادر کشته شود، برادر دوم مشیت الهی را نادیده نمی گیرد. او جای برادرش می گذارد. اوایل مارس بود که طالبان توافق صلحی با ایالات متحده به امضا رساند و اکنون این گروه را در آستانه تحقق اصلی ترین مطالبه خودشان قرار داده است: خروج کامل نیروهای آمریکایی از افغانستان. طالبان طی حدود ۱۹ سال جنگ پر زحمت، بیش از یک ابر قدرت دوام آورد. ده ها مصاحبه با مقام ها و مبارزان طالبان در سه کشور و همچنین گفت و گو با مقام های افغانستان و غرب، و رویکردهای قدیمی و جدید آن ها را و نسل هایی که به آن ها برای انجام این کار کمک کردند، به تصویر می کشد. طالبان پس از ۲۰۰۱ یک شبکه غیر منمترکز از شبه نظامیان و فرماندهان رده پایین را دوباره سازماندهی کرد و به جذب و یافتن منابع محلی پرداخت و همزمان رهبری ارشد آن در پاکستان پناه گرفته و باقی ماند. آن ها با سیستمی از طراحی تروریسم و حملات دولت کابل را تحت فشار قرار دادند و یک محرک اعتباری غیر قانونی بر پایه جرایم و مواد مخدر را توسعه دادند؛ روشی که با ایدئولوژی اسلامی مغایرت دارد. در همین حال، گروه طالبان با وجود آغاز مذاکرات مستقیم درباره تقسیم قدرت با دولت افغانستان، رسماً تغییر چندان در بنیاد ایدئولوژی سختگیرانه خودشان ایجاد نکردند.

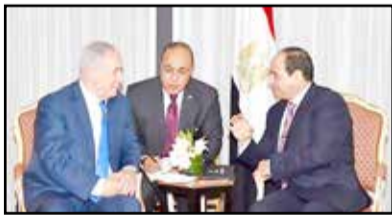
آن ها هرگز اقداماتشان در گذشته ابراز تاسف نکردند و همچنان با اکثر تغییرات مورد حمایت غرب در این کشور طی دو دهه گذشته مخالفت کردند. امیر خان متقی، رئیس ستاد رهبری طالبان در مصاحبه با نیویورک تایمز در دوحه گفت: ما ترجیح می دهیم این توافق به صورت کامل اجرایی نشود تا ما بتوانیم یک صلح کاملاً جامع داشته باشیم. اما ما همچنین نمی توانیم فقط اینجا بنشینیم، در حالی که زندان ها مملو از مردم ما هستند، زمانی که سیستم دولت همان سیستم غربی است و طالبان باید بروند در خانه بنشینند. هیچ منطقی این را نمی پذیرد؛ اینکه همه چیز بعد از این همه جانفشانی همینطور باقی بماند. دولت کنونی به پول خارجی، تسلیحات خارجی و اعتبار خارجی وابسته است. اکنون، در حالی که نیروهای آمریکایی و شبه نظامیان حمله به یکدیگر را متوقف کرده اند، طالبان حملاتش را علیه نیروهای افغان پیش از اعلام آتش بس موقت تشدید کرد. به نظر می رسد تاکتیک های آن ها با هدف ایجاد رعب و وحشت است. بسیاری از افغان ها نگرانند که شبه نظامیان برای سهم خواهی از دولت، مذاکره کنندگان را تحت فشار قرار دهند.

یکی از فرماندهان جوان طالبان می گوید: جنگ ما پیش از آمریکا آغاز شد علیه فساد. مفسدان از آمریکا طلب کردند، بیایند چون نمی توانستند بجنگند. تا زمانی که امارت اسلامی تشکیل شود، جهاد ما ادامه خواهد داشت. براساس برآورد مقام های افغان و آمریکایی، گروه طالبان در حال حاضر بین ۵۵ هزار تا ۶۰ هزار نیروی فعال و ده ها هزار نیروی مسلح و تسهیل کننده نیمه وقت دارد. با این حال، این گروه یک سازمان یکپارچه نیست. رهبری طالبان، یک ماشین جنگی از بخش های مختلف و دور دست ساخته است و هر شبکه را به سمت خود کفایی محلی سوق می دهد.

خبر

بسر ائیل هیوم مدعی شد:

کشورهای عربی با طرح الحاق کرانه باختری مخالفتی ندارند!

نمایندگان این کشورها در دیدارهای چند ماه اخیر خود با جارد کوشنر و آوی بر کویتس، دوماينده دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا درباره اجرای طرح معامله قرن، به آنها با وجود موضع گیری های رسمی و علنی شان برای ادامه ترسیم محدوده فعالیت مسؤلان اسرائیلی - آمریکایی چراغ سبز نشان دادند. این روزنامه نوشته است که دستگاه های امنیتی اردن روابط جدی با همتای اسرائیلی خود دارند.

یک روزنامه اسرائیلی روز گذشته (چهارشنبه) در گزارشی مدعی شد، برخلاف اظهارات رهبران سیاسی برخی کشورهای عربی، این کشورها در واقع با طرح الحاق شهرک ها و غور اردن مخالفت نمی کنند. روزنامه اسرائیلی هیوم در شماره روز گذشته خود با استناد به اظهاراتی منسوب به دو منبع اردنی و مصری بلند پایه مدعی شد، مخالفت با طرح اسرائیلی ارائه شده به کابینه برای الحاق با اعمال حاکمیت و قوانین اسرائیلی بر شهرک های کرانه باختری اشغالی و مناطقی از غور اردن هرگز واقعی نبوده، به ایجاد شکافی در روابط طرف های همانند اردن، مصر و اسرائیل منجر نشده و هرگز بر حتی کشورهای عربی حوزه خلیج فارس را به اقدام علیه چنین تصمیمی تشویق نخواهد کرد. براساس گزارش این روزنامه، آنچه پشت پرده جریان دارد، کاملاً با اظهارات مسؤلان کشورهای عربی مغایرت دارد.

گمانه زنی ها درباره مرگ فعال زن سعودی در زندان

به دنبال اعلام قطع ارتباط میان فعال زن سعودی با خانواده اش، برخی از فعالان در شبکه های اجتماعی از احتمال مرگ او در زندان و مخفی کردن آن توسط مقامات این کشور خبر دادند. به نوشته روزنامه القدس العربي، ولید الهذلول، برادر لجین الهذلول، فعال زن حقوق بشری دربند در عربستان در پیامی درباره سرنوشت خواهرش در زندان گفت: دو هفته متوالی است که لجین با ما تماس نگرفته است و ما هیچ اطلاعی از او نداریم. لجین کجاست؟ تویبت ولید، فعالان را بر آن داشت تا به شکل گسترده ای از هشتگ «لجین کجاست؟» استفاده کنند. در همین راستا، برخی از فعالان احتمال دادند که لجین در زندان در گذشته است و مقامات عربستان آن را مخفی می کنند. فعال توئیتری به نام بوغانم در اینباره نوشت: اطلاعاتی به دست من رسیده است که نشان می دهد لجین الهذلول به تازگی در زندان در گذشته است.

پلیس آمریکا تظاهرات علیه قتل یک سیاه پوست را به خشونت کشید

تظاهرات گسترده ای که روز گذشته (چهارشنبه) در اعتراض به قتل یک فرد سیاه پوست توسط افسر شهر «مینیاپولیس» شکل گرفته بود، به خشونت کشیده شد. به نوشته خبرگزاری اسپوتنیک، پس از آنکه هزاران فرد معترض در مقابل اداره پلیس مینیاپولیس تجمع یافت، مأموران تلاش کردند با استفاده از گاز اشک آور، گلوله پلاستیکی و نارنجک صوتی آن ها را متفرق کنند. ویدئوهای منتشر شده در فضای مجازی نشان می دهد که معترضان نیز متقابلاً به خودروهای پلیس و ساختمان این اداره آسیب وارد کرده و تظاهرات رفته رفته به خشونت کشیده شد. جیکوب فری شپردر مینیاپولیس گفته است چهار افسر در خیل در بازداشت خشونت آمیز شهروند سیاه پوست که به قتل وی منجر شد اخراج شده اند. این در حالی است که خانواده فرد قربانی محاکمه این مأموران با اتهام قتل را خواستار شده بودند. بنا بر ادعای پلیس، این مرد بعد از انتقال به بیمارستان جان خود را از دست داد.

